

Analiza Funkcjonalna

Bartosz Kwaśniewski

Faculty of Mathematics, University of Białystok

Wykład 13

Twierdzenie Banacha o operatorze otwartym

math.uwb.edu.pl/~zaf/kwasniewski/pdf/skrypt.pdf

Def.

$$f : X \rightarrow Y \text{ otwarte} \stackrel{\text{def}}{\iff} \forall U \subseteq X \text{ otwarty } f(U) \text{ otwarty w } Y$$

Uw. Odwracalne odwzorowanie $f : X \rightarrow Y$ jest otwarte wtedy i tylko wtedy, gdy odwzorowanie odwrotne $f^{-1} : Y \rightarrow X$ jest ciągłe. Ciągła bijekcja $f : X \rightarrow Y$ jest homeomorfizmem wtedy i tylko wtedy, gdy jest odwzorowaniem otwartym.

Lem. Niech $K_X := \{x \in X : \|x\| < 1\}$ i $K_Y := \{y \in Y : \|y\| < 1\}$ otwarte kule jednostkowe w przestrzeniach unormowanych X i Y .

$$\begin{array}{l} \text{Odwzorowanie liniowe} \\ T : X \rightarrow Y \text{ jest otwarte} \end{array} \iff \exists_{r>0} rK_Y \subseteq T(K_X).$$

Otwarty operator liniowy $T : X \rightarrow Y$ musi być surjeksią.

Dowód: Kulę o środku w $x_0 \in X$ (odpowiednio $y_0 \in Y$) i promieniu $r > 0$ można zapisać jako $x_0 + rK_X$ (odpowiednio $y_0 + rK_Y$).

“ \implies ” Jeśli T otwarte, to $T(K_X)$ jest zbiorem otwartym. Skoro $0 \in T(K_X)$, to istnieje $r > 0$ takie, że $rK_Y \subseteq T(K_X)$. Ponadto

$$Y = \bigcup_{n=1}^{\infty} nrK_Y \subseteq \bigcup_{n=1}^{\infty} nT(K_X) = T\left(\bigcup_{n=1}^{\infty} nK_X\right) = T(X).$$

Czyli $T(X) = Y$.

“ \impliedby ” Załóżmy, że $rK_Y \subseteq T(K_X)$ dla pewnego $r > 0$. Niech $U \subseteq X$ otwarty. Potrzebujemy pokazać, że $T(U) \subseteq Y$ otwarty. Niech $y \in T(U)$ i niech $x \in U$ taki, że $Tx = y$. Skoro U otwarty, to istnieje $\delta > 0$ taka, że $x + \delta K_X \subseteq U$. Obraz kuli $x + \delta K_X$:

$$T(x + \delta K_X) = Tx + \delta T(K_X) = y + \delta T(K_X)$$

zawiera kulę $y + \delta rK_Y$ i zawiera się w $T(U)$. Czyli $T(U)$ wraz z każdym punktem zawiera pewne jego otoczenie. Zatem $T(U)$ jest zbiorem otwartym. ■

Twierdzenie Banacha o operatorze otwartym

Niech $T \in B(X, Y)$, gdzie X i Y przestrzenie Banacha.

T jest surjekcją $\iff T$ jest odwzorowaniem otwartym.

Dowód: " \Leftarrow " wynika z Lem.

" \Rightarrow " Załóżmy, że T jest surjekcją. Wtedy

$$Y = T(X) = T\left(\bigcup_{n=1}^{\infty} nK_X\right) = \bigcup_{n=1}^{\infty} T(nK_X).$$

Na mocy Twierdzenia Baire'a (Y prz. zupełna) istnieje $n \in \mathbb{N}$ takie, że

$$\text{Int}(\overline{T(nK_X)}) \neq \emptyset.$$

Czyli istnieje $y_0 \in Y$ oraz $\varepsilon > 0$ takie, że $y_0 + \varepsilon K_Y \subseteq \overline{T(nK_X)}$.

Skoro $T(X) = Y$, to istnieje $x_0 \in X$ taki, że $Tx_0 = y_0$. Stąd

$$\begin{aligned} \varepsilon K_Y &\subseteq \overline{T(nK_X)} - y_0 = \overline{T(nK_X)} - T(x_0) = \overline{T(nK_X - x_0)} \\ &\subseteq \overline{T((n + \|x_0\|)K_X)} = (n + \|x_0\|)\overline{T(K_X)}. \end{aligned}$$

Dzieląc przez $n + \|x_0\|$ i kładąc $r := \frac{\varepsilon}{n + \|x_0\|}$ otrzymujemy

$$rK_Y \subseteq \overline{T(K_X)}. \quad (1)$$

Z dokładnością do domknięcia jest to warunek z **Lem.** W celu “pozbycia się domknięcia” pokażemy, że

$$\overline{T(K_X)} \subseteq T(2K_X). \quad (2)$$

Niech $y \in \overline{T(K_X)}$. Istnieje $x_1 \in K_X$ taki, że $\|y - Tx_1\| < \frac{r}{2}$. Stąd

$$y - Tx_1 \in \frac{r}{2}K_Y \stackrel{(1)}{\subseteq} \frac{1}{2}\overline{T(K_X)} = \overline{T\left(\frac{1}{2}K_X\right)}.$$

Stosując to samo rozumowanie do $y - Tx_1 \in \overline{T\left(\frac{1}{2}K_X\right)}$ możemy znaleźć $x_2 \in \frac{1}{2}K_X$ taki, że $\|(y - Tx_1) - Tx_2\| < \frac{r}{4}$ i stąd

$$y - T(x_1 + x_2) = (y - Tx_1) - Tx_2 \in \frac{r}{4}K_Y \subseteq \overline{T\left(\frac{1}{4}K_X\right)}.$$

Kontynuując w ten sposób otrzymujemy ciąg $\{x_n\}_{n=1}^{\infty} \subseteq X$ taki, że

$$x_n \in \frac{1}{2^{n-1}}K_X \quad \text{oraz} \quad y - T(x_1 + \dots + x_n) \in \frac{r}{2^n}K_Y.$$

Z tej drugiej relacji wynika, że $T(x_1 + \dots + x_n) \rightarrow y$ w Y .

Natomiast pierwsza relacja (oraz zupełność X) gwarantuje, że szereg $\sum_{n=1}^{\infty} x_n$ jest zbieżny w X , bo jest zbieżny bezwzględnie:

$$\left\| \sum_{n=1}^{\infty} x_n \right\| \leq \sum_{n=1}^{\infty} \|x_n\| < \sum_{n=1}^{\infty} \frac{1}{2^{n-1}} = 2.$$

W szczególności, $\sum_{n=1}^{\infty} x_n \in 2K_X$. Wykorzystując ciągłość (ograniczoność) operatora T otrzymujemy

$$T\left(\sum_{n=1}^{\infty} x_n\right) = T\left(\lim_{n \rightarrow \infty} x_1 + \dots + x_n\right) = \lim_{n \rightarrow \infty} T(x_1 + \dots + x_n) = y,$$

Czyli $y \in T(2K_X)$. To kończy dowód inkluzji (2), co w świetle inkluzji (1) daje $rK_Y \subseteq T(2K_X)$ lub równoważnie $r/2K_Y \subseteq T(K_X)$.

Zatem T jest odwzorowaniem otwartym na mocy **Lem.** ■

Wn1. $\left(\begin{array}{l} T \in B(X, Y) \text{ oraz } T \text{ bijekcja} \\ X, Y \text{ przestrzenie Banacha} \end{array} \right) \implies T^{-1} \in B(Y, X)$

Dowód: Skoro T jest surjekcją, to na mocy Twierdzenia Banacha jest odwzorowaniem otwartym. Czyli dla każdego otwartego zbioru U w X zbiór $(T^{-1})^{-1}(U) = T(U)$ jest otwarty w Y . Zatem operator T^{-1} jest ciągły, czyli ograniczony. ■

Wn2. Każde dwie porównywalne normy zupełne na przestrzeni liniowej X są równoważne.

Dowód: Przypomnijmy, że norma $\|\cdot\|_1$ jest słabsza, niż $\|\cdot\|_2$ jeżeli $\exists c_1 > 0 \forall x \in X \|x\|_1 \leq c_1 \|x\|_2$, czyli gdy operator identycznościowy $id : (X, \|\cdot\|_2) \rightarrow (X, \|\cdot\|_1)$ jest ograniczony. Skoro id jest bijekcją, to na mocy Wn1 operator odwrotny $id : (X, \|\cdot\|_1) \rightarrow (X, \|\cdot\|_2)$ jest ograniczony. Czyli $\exists c_2 > 0 \forall x \in X \|x\|_2 \leq c_2 \|x\|_1$, co oznacza, że norma $\|\cdot\|_2$ jest słabsza, niż $\|\cdot\|_1$. Zatem normy te są równoważne. ■

Def. Wykresem funkcji $f : X \rightarrow Y$ nazywamy zbiór

$$\Gamma(f) := \{(x, f(x)) : x \in X\} \subseteq X \times Y.$$

Lem. Wykres funkcji ciągłej jest domknięty:

$$\left(\begin{array}{l} f : X \rightarrow Y \text{ funkcja ciągła} \\ X, Y \text{ przestrzenie metryczne} \end{array} \right) \implies \Gamma(f) \text{ domknięty w } X \times Y.$$

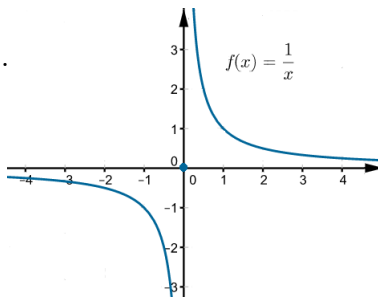
Dowód: Jeśli $(x_0, y_0) \in \overline{\Gamma(f)}$, to istnieje ciąg $(x_n, y_n) \in \Gamma(f)$ taki, że $(x_n, y_n) \rightarrow (x_0, y_0)$. Z ciągłości funkcji

$$f(x_0) = \lim_{n \rightarrow \infty} f(x_n) = \lim_{n \rightarrow \infty} y_n = y_0.$$

Czyli $(x_0, y_0) \in \Gamma(f)$. ■

Prz. Implikacja odwrotna w Lemacie nie zachodzi. Np. $X = Y = \mathbb{R}$ oraz

$$f(x) = \begin{cases} \frac{1}{x}, & x \neq 0, \\ 0, & x = 0. \end{cases}$$

Tw. (o wykresie domkniętym)

Operator liniowy $T : X \rightarrow Y$, gdzie X i Y przestrzenie Banacha, jest ciągły (ograniczony) $\iff T$ ma domknięty wykres.

Dowód: Potrzebujemy pokazać tylko ' \Leftarrow '. Zauważmy, że

- 1) $X \times Y$ przestrzeń Banacha z $\|(x, y)\|_{X \times Y} := \|x\|_X + \|y\|_Y$
- 2) $\Gamma(T)$ jest domkniętą podprzestrzenią liniową w $X \times Y$.

Zatem $\Gamma(T)$ jest przestrzenią Banacha z normą $\|\cdot\|_{X \times Y}$. Rzuty

$$P_1 : \Gamma(T) \rightarrow X, \quad \text{gdzie} \quad P_1(x, Tx) = x,$$

$$P_2 : \Gamma(T) \rightarrow Y, \quad \text{gdzie} \quad P_2(x, Tx) = Tx,$$

są liniowe oraz ograniczone ($\|P_1\| \leq 1$, $\|P_2\| \leq 1$). Zauważmy, że operator P_1 jest odwracalny. Zatem operator odwrotny

$$P_1^{-1} : X \rightarrow \Gamma(T), \quad \text{gdzie} \quad P_1^{-1}(x) = (x, Tx)$$

jest ograniczonym na mocy **Wn1**. Stąd operator

$$T = P_2 \circ P_1^{-1}$$

jest ograniczony jako złożenie operatorów ograniczonych. ■